

Mehmet Karagöz Ağasarlı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.01.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acısu

Şırıl şırıl akar suyu,
Akar doğal maden suyu,
Bir içen bir daha içer,
Acısu, acısu,

İnsanlara sağlık sunar,
Dertlilere derman sunar,
Acısu doğal bir pınar,
İç acısu acısu.

Binbir derde deva olur,
Acısu hatıra kalır,
Bedenden hastalık alır,
İç acısu acısu.

Acısu doğal bir soda,
Acısu içmek moda,
Acısu güzeldir orda,
İç acısu acısu.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Ağasar

Ağasar yaylasında,
Gel horona horona,
Dededen miras kaldı,
Bu yaylalar toruna.

Sis, Kadırga, Alaca,
Vardır orda atmaca,
Sevdası olan kıza,
Yasaktır göz atmaca.

Ağasarın deresi,
Türkiye'de bilinir,
Yayla şenliklerine,
Yaz ayında gelinir.

Şis Dağı yaylasının,
Üzeri sisli olur,
Sevip alamayanın,
Hep gönlü yaslı olur.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Ağlıyor Anadolu

Gözler oldu dolu dolu,
Kan ağlıyor Anadolu.
Kiminin bacağı koptu,
Kimilerininse kolu.

Okullar hep boş kaldı,
Acep kim fitne saldı?
Dost ettiklerimizden,
Bize ihanet kaldı.

Ülkemizin yok dostu,
Düşmanlar nefret kustu,
Dost zannettiklerimiz,
Sıra bizdeyken sustu.

Gizli bir savaş çıktı,
Canım Anadolumda.
Gül yerine dikenini,
Koydular hep yoluma.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Arakan'da

Zalim hiç doymuyor kana,
Kan içiyor kana kana.
Hiç durmadan saldırıyor,
Bu zalimler Arakan'a.

Bu acılar hiç dinmiyor,
Herkes bu zulmü izliyor,
Kimileri de gizliyor,
Zalimler var Arakan'da.

Arakan her gün kan ağlar.
Yreklerimizi dağlar.
Neden elim kolum bağlar?
Zalim zulmü Arakan'da.

Müslümanlar birleşmeli,
Zalimi yapmalı deli,
Kırılmalı zulmün beli,
Mslmansak Arakan'da.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Bahar

Baharı çok özledim,
Hep yolunu gözledim.
Baharla buluşmaya,
Ben kendime söz verdim.

Şakın telâş etmeyin,
İşte geliyor bahar.
Baharı gördüğümde,
İçimde yanıyor har.

Ben bahara susadım,
Onsuz candan usandım.
Baharı gördüğümde,
Giyinip de kuşandım.

Baharı gördüğümde,
Heyecanlandım, coştum.
o kadar sevindim ki,
Bahara doğru koştum.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Bahar Coşkusu

Bahar gelince doğa,
Çiçeklere bürünür.
Börtü, böcek ve asma,
Hem büyür, hem sürünür.

Hayvanlar da coşkulu,
Durmaksızın hep koşar.
Mevsim bahar olunca,
Canlı beraber yaşar.

Gönlümüzün baharı,
Ne zamandır, bilinmez.
Eğer bahar gelirse,
Gönüldür bu, hiç dinmez.

Bahar fısıldıyorsa,
Kulak verin bu sese.
Bahar geldiği zaman,
Herkes verir, neşe.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Bahar Geldi

Doğa canlandı yine,
Kuşlar geldi evine.
Canlıların coşkusu,
Benziyor bir düğüne.

Rengârenk giyindiler,
Çiçekler elbiseyi.
Elbiselerin hepsi,
Hem taze, hem de yeni.

Tabiat ana coştı,
Canlılar ona koştı.
Bahar gelmeden önce,
Tabiat ana boştu.

Hayvanlar ve bitkiler,
Coştı ve neşelendi.
Bitkiler canlanarak,
Yeniden filizlendi.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Bayrak

Şehitlerin kanından,
Aldı kırmızı rengi,
İnanç ve iman ile,
Atam düşmanı yendi.

Şehitlerin kanından,
Kırmızı rengi aldı,
Bana şanlı atamdan,
Sembolüm bayrak kaldı.

Ay yıldızlı bayrağım,
Semaların süsüdür,
Onu yüceltmek ise,
Her Türk'ün ülküsüdür.

Çekip-indirilirken,
Milli marşım okunur,
Onun varlığı ancak,
Düşmanlara dokunur.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Ben Bir Öğretmenim

İşim kutsaldır benim,
İnsanlığı taşıyım.
Bugün görünsem bile,
Yarınları yaşarım.

Tek derdim gelecektir,
Başka bir şey düşünmem,
Yarın için çalışır,
Hiçbir şeyden üşenmem.

Çiçekler yetiştirir,
Bahçeleri kurarım.
Tek derdim gelecektir,
Ona kafa yorarım.

Rengârenk Dünya için,
Durmadan çalışırım.
Mutlu gelecek için,
Her şarta alışırım.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Benim Ülkem

Ülkemin her bir yanı,
Şehitliklerle dolu.
Bu ülkenin insanı,
Vatana kurban olur.

Her bir karış toprağı,
Hatıralarla dolu.
Bağımsız olmamızın,
Vatan sevgisi yolu.

Her zaman yapmalıyız,
Biz Millî Mücadele.
Uyanık ol! Türk halkı.
Vatan kalmasın ele.

Her konuda güçlü ol!
Başını eğme öne!
O kadar çok çalış ki!
Güç dönsün senden yöne.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Bir Çiçek Ver

Bir çiçek ver,
Diken batan ellere.
İyilik yap,
Adın düşün dillere.

Örnek ol hep,
Bilinmeyen illere.
Varla yetin,
Düşme sakın dillere.

Kanaatin örnek olsun ellere,
Varın, yoğun sakın verme yellere.
Hayatını verme sakın tellere,
İyilikle adın düşün dillere.

Hükümdar ol,
Zulmetme hiç kullara.
Hep kucak aç,
Darda kalan kullara.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Birlikte Yaşayalım

Gel beraber olalım,
Mutluluğu bulalım.
Birbirimizi sevip,
Hep dostça yaşayalım.

Mutluluğu evrene,
El ele taşıyalım.
Sevgi ile saygıyı,
Dünya'ya taşıyalım.

Herkes saygılı olsun,
Diğerinin dinine.
Hoşgörü böyle olur,
Bu da böyle biline.

Her zaman sabırlı ol,
Kendini hep böyle bul.
Daima sabır eden,
Olur Yaradan'a kul.

Dostluk, kardeşlik, sevgi,
Olmaz para, pul ile.
Çıkarı hiç katmadan,
Yaşanır hep kul ile.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Doğu Karadeniz

Artvin ili meşhurdur,
Eşsiz Koçari ile,
Çoruh nehriyle geldi,
Artvin dünyada dile.

Rize ili meşhurdur,
O eşsiz çayı ile,
Bir de tanınır oldu,
O Lazca dili ile.

Trabzon'un meşhurdur,
Uzungöl, Sumelası,
İzlemeden geçilmez,
Güzel horon havası.

Giresun ili meşhur,
Kümbet ile Bektaş'la,
Dünyada tanınıyor,
O güzelim fındıkla.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Dünya Barışı

İslam dininin emri,
Cehaletle savaşmak,
İyilik ve hayırla,
Birbirine kavuşmak.

İki cihan güneşi,
Cehaletle savaştı,
Dünyada Müslümanlar,
İyilikte yarıştı.

Hazreti Ali bile,
Şehit oldu namazda,
İslam'ın alimleri,
Barış için yarıştı.

"Yurtta sulh, cihanda sulh",
Atatürk'ün sözüdür,
Barış için çalışmak,
Türklük'ün de özüdür.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Dürüstlük

Söz vermişsen unutma!
Mutlaka sözünde dur!
Ne iş yapıyorsan yap!
İşini dürüstçe kur.

Haksız olacaksan da,
Her zaman doğru söyle,
Dininin temelinde,
Her zaman oldu böyle.

Yalanla haklı olma,
Haklının ahın alma,
Elde ettiklerinle,
Sakın ortada kalma!

Yalan sözler söyleyip,
Sen, sen ol! Birşey alma!
Helal kazanç var iken,
Dikkat! Harama kanma!

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Ekmek

Bir felsefe oluşmuş,
Adı ekmek kavgası,
Ekmek kazananların,
Var cakası, havası.

İnsanlığın hedefi,
Getirmektir barışı,
İyilik ve barışa,
Yapmalıyız yarış.

Vakfıkebir ekmeği,
Sunar ekmek barışı,
O ekmeği tadanlar,
Yapar ekmek barışı.

Vakfıkebir ekmeği,
Büyük ama israfsız,
O ekmeğe kavuşan,
Ekmek bulur masrafsız.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Engelleri Aşarım

Dünya'ya geldiğim zaman,
Ben gülümsedim sana,
Sen gülümsedin bana anneciğim.
Çok mutlu olduk ikimizde.

Kim derdi ki engelli olacağım,
Engellerimle kalacağım.
Yanlış bilindiği gibi,
Sizlere engel olacağım.

Elbette ben,
Engel değilim kimseye.
Bu öyle bilinmeli ki,
Engelli gelsem de Dünya'ya.

Yeter ki elimden tutulsun,
Ben ne engeller aşarım.
Yeter ki yol verilsin,
Ben de bağımsız yaşarım.

Bir bacağım olmasa da,
Ben yüreğimle koşarım.
Ufacık bir dokunuşla,
Ben ne engeller aşarım.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Gaflet

Yürüdük de kaybettik,
Biz kendi izimizi,
AB sevdası ile,
Kaybettik kendimizi.

Daldık derin hülyaya,
Düştük uzun rüyaya,
Bu gidişle biz yine,
Kesin kalırız yaya.

Aşam ne güzel demiş:
" Ülküm yükselmek" diye.
Bu güzel amaç varken,
Uyuyup durmak niye?

Yine yatanlar oldu,
O, gaflet uykusuna,
Egemenlik var iken,
Gittik elin huyuna.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Gül

Ey Gül! Sen süslüyordun,
Her zamanki düşümü.
Hiç unutamıyorum,
O tatlı gülüşünü.

Bir de bakışın vardı,
Kalbimi cımbızlayan.
Benim kalbim olurdu,
Gülü için sızlayan.

Gül mutlu olsun diye,
Rüzgâr olup eserdim.
Bahçede Gül var ise,
O bahçede, gezerdim.

Her zaman katlanırdım,
O Gül'ün dikenine.
Dikeni batsa bile,
Giderdim yakınına.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Hatırlatma

Hep olmak istiyoruz,
Güçlülerin yanında,
Muhtaç olduğun kudret,
Senin asil kanında.

Yurdu ve milleti de,
Özden çok sevmeliyiz,
Yaptığımız işlerde,
Milleti övmeliyiz.

Yükselmek istiyorsak,
Durmadan koşmalıyız,
Din kardeşlerimize,
Biz kucak açmalıyız.

Sembolümüz bayrağı,
Göklere çekmeliyiz,
Eşsiz şanlı bayrağa,
Göz gibi bakmalıyız.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Haydi Gidelim Ağrı'ya

Kulak verin bu çağrıya,
Hasret kaldım ben Ağrı'ya,
Geçit verin de gidelim,
Hep beraber biz Ağrı'ya.

El açtım, dualar ettim,
Yalvardım, yakardım Tanrı'ya,
Nasip et beni Ağrı'ya,
Ulaştır beni Ağrı'ya.

Bir tabak keledoş yesem,
Süphan Dağı eteğinde,
Bir lokmacık baldan tatsam,
Geven balı peteğinden.

Yolum düşse de uğrasam,
İshak Paşa Sarayı'na,
Düğün, derneğe rastlasam,
Alkış yapsam halayına.

Dağcı olsam da tirmansam,
O eşsiz Ağrı Dağı'na,
Olta atıp balık tutsam,
Orada Murat Çayı'na.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Hayranım Ben Türkiyeme

Toprağındaki neme,
Çayında kokuya, deme.
Ayrılınca bu özleme,
Hayranım ben Türkiyeme.

Yedi cettim ve dedeme,
Savaşa gitmiş nineme,
Kazıdım seni sineme,
Hayranım ben Türkiyeme.

Karası ile suyuna,
İnsanlarının huyuna,
Dikkat eyle hiç uyuma!
Hayranım ben Türkiyeme.

Dağlarına, taşlarına,
Laz, Çerkez, Dadaşlarına,
Namusuna ve arına,
Hayranım ben Türkiyeme.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

İnsan Ve Şeytan

İnsanoğlu balçıktan,
Özenle yaratıldı,
İbret alınsın diye,
Mükemmel donatıldı.

Şeytan ise önceden,
Ateşten yaratıldı,
İnsan çamurdan diye,
Ona secde etmedi.

Allah da o şeytanı,
Huzurundan gönderdi,
Şeytan da boş durmadı,
İnsanları kandırdı.

Haram olan işleri,
Helal imiş sandırdı,
Akıllı insanları,
Gafletlere daldırdı.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Karadeniz

Coştumu Karadeniz,
Hiç durur mu dalgası?
Dünyaya etki etti,
Onun bütün halkası.

Karadeniz coşunca,
Dağlar, taşlar almadı,
O meşhur, kolbastıyla,
Dünyaları salladı.

Hamsi, guymak, lahana,
Tatmamak bir bahane,
Fındık, ekmek, çay varsa,
Dünya senin, daha ne!

Uzungöl, Sumelası,
Güzelliklerin hası,
Dünya insanı görür,
Karadeniz rüyası.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Karanlığın Ardından

Her gün sabah oluyor,
Karanlığın ardından.
Karanlıktan korkmayın,
Sabahı hayal edin.

Mutsuz, umutsuz olma!
Her gün sabah oluyor.
Karanlığın ardından,
Her gün güneş doğuyor.

Karanlığı görünce,
Hznlenmeyin sakın.
Her gününün güneşini,
Bekle! Var ise aklın.

Karanlık da örtüdür,
Uyumak için sana.
Öyle bir gün gelecek,
Hak vereceksin bana.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Kucak Aç Kardeşine

Zulüme uğrayana,
Müslüman kucak açar.
Müslümanın yanına,
Zulümdekiler kaçar.

Zalimin eziyeti,
Mazlumları inletir,
Yaradan'ın gazabı,
Zalimleri inletir.

Ülkem kucak açıyor,
Dünya mazlumlarına.
Mutluluklar saçıyor,
Mazlum çocuklarına.

Küçük bir iyiliğin,
Vardır cennette yeri.
Yetim ile öksüze,
Kalma! yardımda geri.

Tutuverin ne olur,
Çocukların elini.
Bil ki sadaka olur,
Sevsen saçın telini.

Savaş ile zulümden,
Ne insanlar inliyor.
Bir hiç uğruna Ya Rab!
Savaşlar hiç dinmiyor.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Mehmedim

Ne kadar da bağlısın,
İmanına dinine.
Füze oldun da girdin,
Hainlerin inine.

Gökte bomba olursun,
Yerde namlu olursun.
Bu yaptıkların ile,
Elbet namlı olursun.

Kimileriniz gazi,
Kimileriniz şehit.
Bütün yaptığınıza,
Mehmedim, Allah şahit.

Yok edersin durmadan,
Haini ve namerdi,
Sana nasip oluyor,
Şehadet'in şerbeti.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Mehmetçik

Koşuyor Mehmetçik durmadan,
Vatan sağolsun diye,
Nöbet tutuyor Mehmetçikler,
Bayrak dalgalansın diye.

Çalışıyor Mehmetçikler,
Ülkesi yücelsin diye,
Uyumuyor Mehmetçikler,
Şanı yücelsin diye.

Çabalıyor Mehmetçikler,
Tarihi şahlansın diye,
Didiniyor Mehmetçikler,
Milleti şahlansın diye.

Uçuyor Mehmetçikler,
İstikbal gelsin diye,
Dalıyor Mehmetçikler,
Sular kabarmasın diye.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Okumak

Yüce Allah'ın emri,
" Oku" diye başlıyor,
Okumanın önemi,
İşte böyle başlıyor.

Şanlı peygamberimiz,
İlim Çin'de olsa al diyor,
Cahillikle savaşı,
Böylece başlatıyor.

Hz. Ali ise,
Bir harf öğret gel bana,
Senin kölen olayım,
Senden bilgi alayım.

Ulu önder Atatürk,
Harf devrimini yaptı,
Kolayca okumanın,
Bize yolunu açtı.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Papatyam

İlkbaharda açarsın,
Güzel koku saçarsın.
Sonbahar geldiğinde,
Aramızdan kaçarsın.

Rengarenk duruyorsun,
Sen ne hoş kokuyorsun.
Gözlerin yoktur ama,
Güneşe bakıyorsun.

Hoş kokulu dünyayı,
Bizlere sunuyorsun.
Canlı olduğun için,
Doğayı tanıyorsun.

Baharın habercisi,
Oluyorsun her zaman.
Canlılara bir neşe.
Sunuyorsun her zaman.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Rüzgar Ve Sen

Ey sevgili! Dinle beni!
Rüzgar kulağıma seni fısıldadı.
Sen dinleyince beni,
Benim de gözlerim ışıldadı.

Rüzgar seni bana anlattı,
Öyle bir anlattı ki seni,
Kalbimi rahatlattı.
Dedi ki onun da açıktır bahtı.

Rüzgar dalgalandırdı saçlarını,
Nazik ve dikkatli bir şekilde.
Nedense tutamadın göz yaşlarını,
Mutlu, mesut bir şekilde.

Rüzgar üfürüverdi tenine,
Ilık ılık nefesini.
Rüzgar güç kattı bedenine,
feda etti hep kendini.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Sağlık

Boşuna dememişler,
Sağlık en başta gelir.
Sağlığın kıymetiyse,
Hasta iken bilinir.

Sağlıklı olmak için,
İyi beslenilmeli.
Besin maddelerinin,
Hepsinden de yemeli.

Zararlı olanlardan,
Her an uzak durmalı.
Beslenmenin yolunu,
Uzmanına sormalı.

İyi bir uyku ile,
Çok iyi dinlenmeli.
Sağlığa zarar veren,
Hiçbir şey yenmemeli.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Sen

Bir Őir mısrasında,
Hayalimi sűsledin.
Geriye dűn sevgilim,
Ben hiĝ sana kűsmedim.

Bir mısra da ben yazıp,
Ben de sana seslendim.
Sesimi duyduğunda,
Sen kendini sűsledin.

Sana kırılısam bile,
Ben hiĝ seni űzmedim.
Senden baŐkalarına,
Bakmadım ve sűzmedim.

Sakin ĝatma kaŐını,
Ağrıtmam hiĝ başını.
Seni dertlere sűrűp,
Beyazlatmam sağını.

Mehmet Karagűz Aęasarlı

Sütpınar

Çalışkandır insanı,
Öz Türkçe'dir lisanı,
Sanki cennet her yanı,
Şirin köy Sütpınarım.

Peynir ve yağ üretir,
Köyün süt fabrikası,
Orada üretilir,
Süt ürününün hası.

Ağasar Deresi'nin,
Kaynağı ordan akar,
İnsanı kültürlüdür,
Okumuşu çok çıkar.

Kuran Kursu'yla, cami,
Ayrı bir güzelliştir,
İnsanının hepsi,
Gerçek vatanperverdir.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Şair, Şiir Günü

Şair/şiir gününde,
Kalem elden düşer mi?
Hicivli yazdı diye,
İnsan ona küser mi?

Şairleri sevelim,
Bize şiirler yazsın.
Farklı pencerelerden,
Düşümüze düş katsın.

Tek silahı kalemdir.
Yazdıkları kelamdır.
Bizi götürdükleri,
Başka başka alemdir.

Yazdıkları şiirle,
Bizleri düşündürür.
Bazen de yazdığıyla,
Bizleri hep güldürür.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Şalpazarı

Eşsiz doğa cennetin,
Sevgi dolu milletin,
Yok namerde minnetin,
Güzelim Şalpazarı.

Ağasar deresiyle,
Kadırgası, Sisiyle,
İnsanının hasıyla,
Güzelim Şalpazarı.

Çok hoştur Acısuyu,
Güzel halkının huyu,
Kazmaz kimseye kuyu,
Güzelim Şalpazarı.

Cennet olur Nisan'ı,
Hoşgörülü insanı,
Çok güzeldir her yanı,
Güzelim Şalpazarı.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Şanlıurfa

Hayran kalmayan var mı?
Meşhur Fırat Nehri'ne,
Hep beraber gidelim,
Peygamberler şehrine.

Hayran hayran bakılır,
Orda balıklı göle,
Acep dünyada var mı?
Tarihi şehir böyle.

Başı göklere erer,
Şehirdeki kalenin,
Ön yargısı yok olur,
Bu şehire gelenin.

Ceylandan isim aldı,
İlçesi Ceylanpınar,
Evlerinin damına,
Renk renk güvercin konar.

Dünyalarda eşsizdir,
Harran kümbet evleri,
Harran'da yetişmişti,
İslamın alimleri.

Hastaya şifa verir,
O şifalı suları,
Urfa akla gelince,
Kaçırır uykuları.

Kurtuluş Savaşı'nda,
Kovaladı düşmanı,
İşte oradan aldı,
Şanlıurfa adını.

Çiğ köfteden vazgeçmez,
Bilen ağız tadını,
Tarihine borçludur,
Urfalı hayatını.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Tonya'ya Bakış

Çaktırmadan bir göz at,
Kızın belinde bağa,
Gel beraber gidelim,
Bu sene Karadağ'a.

Tonya'ya gelir gelmez,
Bandır ekmeği yağa,
Konakyanı içinde,
Vardı eskiden ağa.

Sazalanı, Damlıköy,
Yaylaların hasıdır,
Birlik ve beraberlik,
Tonya'nın mirasıdır.

Beypınarı obası,
Obaların şahıdır,
Bilimde ilerlemek,
Tonya'nın nişanıdır.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Topal Osman

Giresun kalesinde,
Topal Osman yaşıyor.
Onun maneviyatı,
Güçlükleri aşıyor.

O, kahraman birisi,
Herkes ona şaşıyor.
Kurtuluş savaşında,
Topal Osman coşuyor.

Topal Osman bir önder,
Savaşlara koşuyor.
Birliğinde bulunan,
Onun gibi coşuyor.

Topal Osman çok cesur,
Düşmanları kaçıyor.
Karadeniz bölgesi,
Esareti aşıyor.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Trabzonum

Güzel Karadenizi,
Çekiyor hepimizi,
Hamsiler dizi dizi,
Tek varım Trabzonum.

Meşhur olmuş horonu,
Yoktur büyük sorunu,
Fatih Sultan torunu,
Tek varım Trabzonum.

Herkes bilir sütlacı,
Yaptık seni baş tacı,
Ayrılan çeker acı,
Tek varım Trabzonum.

Uzungöl, Sumelası,
O eşsiz lahanası,
Doyum olmaz havası,
Tek varım Trabzonum.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Türk Polisi

Ben ÷lkemin polisiyim,
Çelik gibidir bileğim.
Şartlar önemli değil,
Mangal gibidir yüreğim.

Her şartta ve her yerde,
Ben herkesi korurum.
Başımı öne eğmem,
Her zaman dik dururum.

Gücüm Yaradan'dandır,
Eğilmem hiç bir zaman.
Sakin görünsem bile,
Ben olurum çok yaman.

Ülke savunmasında,
Ben hep önde olurum.
Bana hiç ölüm yoktur,
Ölmem, Şehit olurum.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Türkiye

Türk halkının kutsaldır,
İnsanı ve toprağı,
Bir yeri vermek değil,
Biz vermeyiz yaprağı.

Bizimdir buraların,
Taşı ile toprağı,
Ayrı bir güzelliştir,
Çiçeğı ve yaprağı.

Toprağının altında,
Binlerce şehit yatar,
Tarihini bilmeyen,
Kendin ateşe atar.

Bekçisiyiz vatanın,
İzindeyiz Atamın,
Alnını karışlarız,
Bu ülkeyi satanın.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Umutlar Tükenir Mi?

Bir ışık söndü, karanlığı yok eden,
Karanlığın üstüne durmadan giden,
Ektiği tohumlar çiçek olup biten,
Bir ışık söndü, baca olup tüten.

Bir kelebek uçtu, dağa taş konan,
Bir kelebek uçtu, çiçekten çiçeğe konan,
Bir kelebek uçtu, çiçeklere dokunan,
Bir kelebek uçtu, kanatları rengarenk olan.

Uğur böceği gitti, çiçekler boyun büktü,
Uğur böceği gitti, nice hayaller bitti,
Uğur böceği gitti, besin zinciri çöktü,
Uğur böceği gitti, çocukların hayali bitti.

Bir kitap yandı, hayaller kurduran,
Bir kitap yandı, cehaleti durduran,
Bir kitap yandı, umutları yeşerten,
Bir kitap yandı, açlık, susuzluk gideren.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Vakfıkebir

Adı vakıftan gelir,
Vakfıkebir denilir,
Yalnızlık duyguları,
Bu ilçede delinir.

Vakfıkebir içinden,
Akıyor Fol Deresi,
Ekmeğini görenler,
Sormaz bura neresi.

Vakfıkebir halkının,
Denizde bir ayağı,
O kadar lezzetlidir,
O meşhur tereyağı.

Üretilen fındıklar,
Tane tane seçilir,
Çilekeş insanları,
Fındık ile geçinir.

Baharı çok canlıdır,
Özellikle nisanı,
Ülkesini çok sever,
Vakfıkebir insanı.

Çok ağır olur elbet,
Halkın unutuluşu,
Kahraman insanların,
Oluyor kurtuluşu.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Vatan

Bu cennet vatanımın,
Uğrunda ölünmez mi?
Böyle güzel bir yurttta,
Birlikte yürünmez mi?

Ona ihanet eden,
Ömrünce sürünmez mi?
Varlığın yok edenin,
Defteri dürülmez mi?

O cennet köşelerde,
Dostça yaşanılmaz mı?
Böylesi güzel ülke,
Söyle! Savunulmaz mı?

Ülkeye göz dikenin,
Gözleri oyulmaz mı?
Böyle güzel ülkeye,
Söyle! Baş koyulmaz mı?

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Vefakâr Öğretmenim

Mesleklerin içinden,
En kutsalını seçtin.
İnsan yaşasın diye,
Kendinden de vazgeçtin.

Renk renk çiçekler ektin,
Dağlara ve taşlara.
Nice yuvalar kurdun,
Garip kalan kuşlara.

Cehalet bitsin diye,
İssız yerlere gittin.
İçindeki niyetin,
Şu cehalet hep bitsin.

Bazen bir ana gibi,
Bazen bir baba gibi.
Her zaman göğüslersin,
Zorla çekilen ipi.

Her çiçekte sen varsın,
Her gülüşte sen varsın,
Her düşte de sen varsın,
Vefakâr öğretmenim.

Çalışırsın durmadan,
Öğretirsin yormadan.
Girersin gönüllere,
Kimsin diye sormadan.

Nice nice elleri,
İncitmeden tutarsın.
Yarınları planlar,
Ancak öyle yatarsın.

Karanlığı görünce,
Sen bir ışık yakarsın.
Cehaletle savaşta,
Şimşek gibi çakarsın.

Öyle bir sabrın var ki,
Merhametle bakarsın.
Dertler ile dertlenir,
Derde, derman katarsın.

Meyveler yetiştirir,
Herkese dağıtırsın.
Bu ne fedakarlıktır?
Vefakâr öğretmenim.

Binalar inşa ettin,
Dünyanın her yanına.
Senin gücün ölçülmez,
Vefakâr öğretmenim.

Mehmet Karagöz Ağasarlı

Yalnızlık

Yalnızlık, yine mi sen?
Bırak artık yakamı!
Söyle! Bana yaptığın,
Gerçek midir, şaka mı?

Yalnız yaşamak, zordur.
Gözetlersin yolları.
Hayal edip durursun,
Uzanacak kolları.

Yalnızlık, tek olmaktır,
İnsana mahsus değil.
Tek olma sadece,
Yaradan'a mahsustur.

İnsan, her zaman ister,
Yalnızlıktan kurtulmak.
Ne kadar da acıdır,
Yaşlanıp, unutulmak.

Mehmet Karagöz Ağasarlı